

Бухлю-Ушанъ и Катеричка-Хубавелка.

(Приказка отъ А. Т. Давидовъ).

Едно врѣме живѣла въ гората, въ хралупата на единъ голѣмъ джбъ, госпожа Катеричка-Хубавелка и за нищо не искала да знае.

Потрудила се, поработила, направила си кжщичка, — това е то всичко. . .

А хралупата била чудесна; ей Богу, шомъ се сѣтишъ за нея, иде ти да хвърлишъ перото, да напуснешъ редакцията и да идешъ при Катеричка-Хубавелка, да си поживѣешъ на свобода. . .

Вдигналъ всрѣдъ гората високи клони гордѣливъ джбъ, и то не джбъ, като другитѣ, а цѣло джбище. . .

И въ този джбъ имало не хралупа, а хралупище. И цѣлата тая хралупа очистена, измѣтена и постлана съ мекъ мѣхъ. Легнешъ на меко и не ти се става. . .

А долу подъ спалнята — избата: и орѣхи, и желжди, и елхови шикалки, всичко имало — само яжъ! . . .

Лежала си Катеричка-Хубавелка въ кжщичката върху мекия мѣхъ и знаела, че долу — въ избата — цѣлото богатство е запазено. . .

И щастлива била Катеричка-Хубавелка! Всѣки човѣкъ би желалъ подобно щастие! . .

Но току що бѣхъ написалъ азъ това за този джбъ; други го разказали на приятелитѣ си, а тѣ на своитѣ приятели, и ето изъ гората почнали да се носятъ разни извѣстия.

— Ето! — думали — какъ хубаво живѣятъ катеричкитѣ! . . . Истински звѣрове — вълци, мечки и лисици — живѣятъ както и да е, въ